

ဓမ္မစကားပြေလာ ပုံစံတူအပြိုင်အဖွဲ့များ

ခင်မြတ်သွယ်*

စာတမ်းအကျဉ်း

လူမျိုးတစ်မျိုးစီ၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံများကို အခြေခံ၍ ဓမ္မစကားပြေ စာပေတို့သည် ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဓမ္မစာပေသည် လူတို့၏ထွက်ပေါက်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ စိတ်၏ပြုတင်းပေါက်လည်း ဖြစ်သည်။ ဤစာတမ်းတွင် ဓမ္မစကားပြေစာပေ အတွင်းရှိ အပြိုင်အဖွဲ့ပုံစံများကို ရေးဟန်ရှုထောင့်မှ လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။ ဤသို့ တင်ပြရာ၌ ဓမ္မစကားပြေစာပေအတွင်းရှိ အရေးအသားများကို ရေးဟန် ပညာလာ အပြိုင်အဖွဲ့ ပုံစံ (၈)မျိုးဖြင့် ချိန်ထိုးလေ့လာ တင်ပြပါမည်။ ဤလေ့လာမှုသည် စာပေနှင့် ဘာသာစကား ဆက်စပ်လေ့လာမှုနယ်ပယ်အတွက် အထောက်အကူပြုနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

သော့ချက်ဝေါဟာရများ - အပြိုင်အဖွဲ့ပုံစံ၊ ရေးဟန်၊ ရေးဟန်ပညာ၊ ပုံစံတူစကားစုများ

နိဒါန်း

ရေးဟန်ပညာသည် ဘာသာစကား လေ့လာမှုနယ်ပယ်နှင့် စာပေလေ့လာမှုနယ်ပယ်တို့၏ ဆုံမှတ်ဖြစ်သည်။ ထိုဆုံမှတ်တစ်ခု၏ ပညာရပ်ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းမှုကို စကားပြေအမျိုးအစား တစ်ခုဖြစ်သည့် ဓမ္မစကားပြေအတွင်းမှ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံအရ အပြိုင်အဖွဲ့ပုံစံများ ပါရှိမှုကို ရေးဟန်ပညာနယ်ပယ်ရှိ ခွဲခြမ်းစိစစ်သောနည်းဖြင့် ဖော်ထုတ်တင်ပြထားသော စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။

၁။ ပုံစံတူအပြိုင်အဖွဲ့^၁

ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့ဟူသည် စာရေးသူ၏ ဖန်တီးမှု အတတ်ပညာ တစ်ခုဖြစ်ပြီး ပုံစံတူ စကားလုံးများ၊ ပုဒ်များ၊ ဝါကျခွဲများ၊ ဝါကျများကို အကြောင်းအရာအရ နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအားဖြင့် တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ၌ နေရာချထား၍

^၁ Parallelism

* ဒေါက်တာ၊ ကထိက၊ မြန်မာစာဌာန၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်

တူညီသည့် ပုံသဏ္ဍာန်များ ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းကို ဆိုလိုကြောင်း မော်နာနှင့် ရွှက်ချ်တို့က ယူဆပြခဲ့ပါသည်။^၁

ဆရာ ဦးခင်အေးက- “ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့များသည် စကားကို ပို၍ ပြေပြေ ပြစ်ပြစ်ဖြစ်အောင် ဖွဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဖတ်လိုက်လျှင် အထစ်အငေါ့ မရှိဘဲ စာရေးသူ၏ ဆိုလိုချက်များ၊ စာဖတ်သူ၏ စိတ်အာရုံထဲသို့ ချောချောမွေ့မွေ့ ဝင်သွားသော အရေးအသားမျိုးကို ဆိုလိုပါသည်။ ထိုအရေးအသားမျိုးသည် မပင်မပန်း သာသာ ကလေး ဖတ်ရုံနှင့် အဓိပ္ပာယ်ကို အလွယ်တကူ နားလည်စေနိုင်သည့် အစွမ်းသတ္တိ ရှိပါသည်” ဟု ဆိုပါသည်။^၂

ဂျက်ဖရီလီချ်က “ထင်သာမြင်သာသော ဟန်ချက်ညီညီ ဖွဲ့စည်းမှု” ဟု ဆိုခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် လီချ်က “ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့များသည် ဗျည်းသံတူခြင်း အခြားသော အသံပုံစံတူများကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။”^၃

ထို့ကြောင့် ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့များတွင် စကားလုံး (နှစ်လုံး)၊ စကားစု (နှစ်ခု)၊ စကားပုဒ် နှစ်ခု (သို့မဟုတ်) နှစ်ခုထက်ပိုသော ဆင်တူယိုးမှားဖြစ်သော စကားလုံး၊ စကားစု၊ စကားပုဒ်တို့၏အကြား ညီမျှမှုကို ခေါ်သည်။ (တနည်း) အပြိုင်ဖြစ်နေသော ဖွဲ့စည်းပုံ (သို့မဟုတ်) တည်ဆောက်မှုပင် ဖြစ်သည်။ တည်ဆောက်မှုသည် ဘာသာ စကား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ် ရှုပ်ထွေးမှုကို ကာကွယ်ပေးသည်။ ရှင်းလင်းပြတ်သားမှုကို မြှင့်တင်ပေးသည်။ ထို့ပြင် ဖတ်ရှုနိုင်စွမ်းကိုလည်း တိုးတက်အောင် လုပ်ပေးသည်။

သာဓကအားဖြင့်-

မိဘကျေးဇူးနှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုဆုံးမမှု တစ်ခုတွင်

“ဆပ်လေ မြတ်လေ
မြတ်လေ ဆပ်လေ
ဆပ်သူတွေ မြတ်ကြ၍
မြတ်သူတွေ ဆပ်ကြသည်”

စသဖြင့် စကားလုံး အစနှင့်အလယ်ကို အပြိုင်ရေးဖွဲ့ဟန်မျိုး ဖြစ်သည်။

^၁ Morner & Rausch, 1998, 161.
^၂ ခင်မင်၊ မောင်၊ ၂၀၀၃၊ ၇၀။
^၃ Leech, 1989, 62.

၂။ ဓမ္မစကားပြေ

ဓမ္မစာပေ စကားပြေဟူသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်ဆိုင်သော စာပေစကားပြေများကို ရည်ညွှန်းပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုထားသောကြောင့် ဘာသာရေးဝါဒ အမျိုးမျိုးနှင့်ဆိုင်သည့် မြန်မာစကားပြေများ ထွန်းကားလျက် ရှိပါသည်။ အရေအတွက် အများဆုံး ဘာသာရေးစကားပြေမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ စကားပြေ များဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာစကားပြေစာတမ်းတွင် -

“ဘာသာရေးစကားပြေသည် ဒဿနစကားပြေ တစ်မျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒဿနစကားပြေ၌ ဘာသာရေး ပါချင်မှပါမည် ဖြစ်သော်လည်း ဘာသာရေး စကားပြေ၌မူ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ဒဿနအမြင်များ ပါဝင်ပါသည်။”^၁

ဟု ဆိုထားပါသည်။

ဓမ္မစကားပြေစာပေနှင့် ပတ်သက်၍ စစ်ပြီးခေတ် မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရပြီးနောက် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ တင်ပြီးသောအခါ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင် အရှင်တို့သည် ပါဠိ ပိဋကတ်တော်တို့ကို မြန်မာဘာသာ စကားပြေ ပြန်ဆိုတော်မူကြပါသည်။ ထိုမြန်မာပြန် ပိဋကတ်တော်တို့ အရှိန်အဝါကြောင့်ပင် မြန်မာစကားပြေဖြင့် အများ နားလည်လွယ်အောင် ရေးသားထားသော ဗုဒ္ဓဓမ္မဆိုင်ရာ စာအုပ်များ ထွက်ပေါ်လာ သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဗုဒ္ဓစာပေရေးသားသူ ဖတ်ရှုသူများလည်း တိုးပွားလာ ပါသည်။ ထိုသို့ အများ ဖတ်နိုင်အောင်နှင့် နားလည်သဘောပေါက်နိုင်အောင် စကားပြေဖြင့် ရေးသားကြရာ၌ ယေဘုယျအားဖြင့် မိရိုးဖလာ၊ ပရိတ်၊ မေတ္တာနှင့် ဘာဝနာ အကြောင်းအရာများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓစာပေကို လူတိုင်း လွယ်လင့်တကူ နားလည်ဖတ်ရှုနိုင်သည့် စကားပြေ အရေးအသားဖြင့် အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသက “ရတနာ့ ဂုဏ်ရည်”၊ “ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာ”၊ “အနာဂတ်သာသနာရေး” စသည့် စာအုပ်များ၊ မဟာဓမ္မသင်္ကြံက သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း၊ ယောအတွင်းဝန်နှင့် လယ်တီဆရာတော် တို့က ဝိမုတ္တိရသကျမ်း၊ ကာယာနုပဿနာကျမ်းများ တို့ကို ရေးခဲ့ပါသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းတွင် ပေါ်ထွန်းသော လယ်တီဆရာတော်၏ ဒီပနီ များကား ခက်ခဲနက်နဲသော ဘာသာရေး သဘောတရားများကို အများနားလည်အောင် မြန်မာစကားပြေဖြင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရေးသားထားသော ကျမ်းများပင် ဖြစ်သည်။

^၁ စိစိဝင်း၊ ၂၆၅။

လယ်တီဆရာတော်၏ ဥတ္တမပုရိသဒီပနီလာများပင် ဖြစ်သည်။ ဥတ္တမပုရိသဒီပနီလာ အဆိုအမိန့် တစ်ခုတွင်- ဓမ္မစကားပြေ အရေးအသားနှင့် ပတ်သက်၍-

“ပါဠိကျမ်းသံနှင့် ပြောနေလျှင် စကားကြီးခန့်၏။ ပြောနေကျ မြန်မာစကားမျိုး မဟုတ်၍ အသိဉာဏ် တန်းခနဲ စိုက်မသွား၊ ယောင်ဝါးကြီး ဖြစ်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်မှာ သဘော ပြောခန်းတွင် မြန်မာပြောချည်း လာလတ္တံ့။”

ဟူ၍ ဆရာတော်၏ စကားပြေဝါဒကို တွေ့ရသည်။ ပါဠိသံ ကျမ်းသံ မလွှမ်း စကားကြီး စကားခန့် မသုံးဘဲ စာဖတ်သူ အသိဉာဏ် တန်းခနဲ၊ စိုက်ခနဲ နားလည် နိုင်မည့် မြန်မာစကားပြေရေးဟန်မျိုးကို ဆရာတော် လက်ခံကျင့်သုံးသည့် သာဓကပင် ဖြစ်သည်။ ထိုစကားပြေရေးရာတွင် စာရေးသူတို့သည် အကြောင်းအခွင့် ရှိလာခဲ့လျှင် ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့များကို သုံးသည်။ ထိုသို့ သုံးစွဲရာတွင် စာရေးသူတို့သည် ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့များကို ကြိုတင်ရည်ရွယ်ပြီး ရေးဖွဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ထိုအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာမောင်ခင်မင်က-

“စာရေးသူတွင် သဘောချင်းတူသော အချက်များကို ဖော်ပြ လိုသော စိတ်ကူးပေါ်လာသောအခါ အရေးအသား ကျွမ်းကျင် ပြီးဖြစ်သော “လက်”က ဤသို့သော ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့ ကလေးများကို စိတ်ကူးနှင့် လိုက်ဖက်စွာ ဟန်ချက်ညီညီ ဖွဲ့မိ တတ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။”^၁

ဟုဆိုခဲ့သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မြန်မာပြန်စကားပြေတွင်

ဝိသုဒ္ဓိမြန်မာပြန်မှ အဝိဇ္ဇာ စသည်တို့၏ အနက်ဖော်ရာ၌ -

“အာရုံကို ထိတွေ့တတ်သောကြောင့် ဖဿမည်၏။
ခံစားတတ်သောကြောင့် စေတနာမည်၏။
ဆာလောင်တတ်သောကြောင့် တဏှာမည်၏။
စွဲလမ်းတတ်သောကြောင့် ဥပါဒါန်မည်၏။
ဖြစ်တတ်၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ဘဝမည်၏”^၂

^၁ လယ်တီဆရာတော်၊ ၁၉၅၁၊ ၉။
^၂ ခင်မင်၊ မောင်၊ ၂၀၀၃၊ ၇၁။
^၃ မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့၊ ၁၉၇၁၊ ၃၁။

ဟူ၍ အလွန်သိလွယ်စေသော စကားလုံးများဖြင့် ဝါကျကို အတိုနိုင်ဆုံး ဟန်ချက် ညီညီ ဖွဲ့ထားပုံကို တွေ့မြင်ရသည်။ ဤသို့ အမှတ်မထင်ဖြစ်တည်နေသော စကားပြေ မဟုတ်ကြောင်းကို စွန်းလွန်းဆရာတော် ဦးကဝိက-

“စကားပြေ ပြန်ဆိုရေးသားပုံမှာ မြန်မာပြန် ဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာစကား ချောမောပြေပြစ်ခြင်းနှင့် ပါဠိ မတတ်သော စာဖတ် ပရိသတ်တို့အား ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောပေါက် သိနားလည် စေခြင်းကို အထူးအလေးပြု၍ ပြန်ဆိုရေးသားထားကြောင်း သိကြစေလို၏”

ဟူ၍ မိန့်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဗုဒ္ဓ ဒဿနများကို အလျဉ်းသင့်စွာ ညှပ်၍ ပဋိပတ္တိ အလုပ်ပေးတရားကို လှုံ့ဆော်စွမ်းသည့် စကားပြေများ ဖြစ်တည်ရုံမျှမက လူ့လောက၏ အကျင့်ကောင်း၊ အကျင့်ဆိုးများကို လက်ခံလာအောင် ညွှန်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုမိန့်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မစကားပြေစာပေတို့၏ နယ်ပယ်အတွင်းရှိ ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့များကို ဖော်ထုတ်ရန် အလေ့လာခံအဖြစ် ရွေးချယ်ရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

၃။ ဓမ္မစကားပြေရှိ ပုံစံတူအပြိုင်အဖွဲ့များ

ဘာသာတရားဆိုင်ရာ ဓမ္မစာပေတို့သည် ခက်ခဲနက်နဲလှသည်။ ခက်ခဲသော တရားအသိများကို စာဖတ်ပရိသတ်၏ မျက်စိထဲ၊ နားထဲသို့ ချောချောရှုရှု၊ ဝင်သွားအောင် **ပုံစံတူအပြိုင်အဖွဲ့** များကို ထည့်သွင်းရေးဖွဲ့လာကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဓမ္မစာပေသည် အများအားဖြင့် လူအများ ချက်ချင်း နားမလည်နိုင်သော ပါဠိ အသုံးများ ပါဝင်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းနားလည်ရန် မလွယ်ကူပေ။ သို့သော် ထိုစာပေထဲတွင် ထိရောက်လေးနက်စေလိုသော သဘောဖြင့် ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့လေး များကို ဖန်တီးရေးခြင်းသည် အလွန်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည့်အပြင် ရွတ်ဆို မှတ်သားရသည်မှာလည်း လွယ်ကူပြီး အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ထင်ရှားနားလည် လာရပါသည်။

ဤစာတမ်းသည် ဓမ္မစာပေစကားပြေ စာပေအတွင်းရှိ ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့ များကို ရေးဟန်ပညာရှုထောင့်မှ ဖော်ထုတ်တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ “ရေးဟန် ပညာအတွင်းရှိ အပြိုင်အဖွဲ့ပုံစံ သဘောအရ ပုံစံတူအဖွဲ့ (၈)မျိုး ရှိပါသည်။”^၁

^၁ Naw Ju Paw, 2014.

ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့. (၈)မျိုးမှာ-

- (၁) အစနှင့်အဆုံးပြောင်းပြန်ထပ်ခြင်း
- (၂) အကြောင်းအရာတူယှဉ်တွဲဖွဲ့စည်းခြင်း
- (၃) ဆန့်ကျင်ဘက်အနက်ယှဉ်ခြင်း
- (၄) အကြောင်းအရာဖြည့်စွက်ခြင်း
- (၅) အဓိပ္ပာယ်ရှင်းရှင်းဖွဲ့ခြင်း
- (၆) တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်ပြောခြင်း
- (၇) အဓိပ္ပာယ်မြှင့်၍ဖွဲ့ခြင်း
- (၈) ပုံစံတူထပ်၍ပြောခြင်း

တို့ဖြစ်သည်။

ထိုပုံစံတူအဖွဲ့. (၈)မျိုးဖြင့် ဓမ္မစကားပြေစာပေအတွင်းရှိ ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့ များကို ချိန်ထိုးလေ့လာတင်ပြသွားပါမည်။

၃။၁။ အစနှင့်အဆုံးပြောင်းပြန်ထပ်ခြင်း^၁

အစနှင့်အဆုံး ပြောင်းပြန်ထပ်ခြင်းသည် ရှေ့စကားလုံးနှင့် နောက်စကားလုံး များကို အပြန်အလှန် ရေးဖွဲ့ခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့မျိုးသည် သဒ္ဒါ အစိတ်အပိုင်း များ၏ ပြောင်းပြန်အစဉ်ဖြစ်ခြင်း သဘောမျိုးဖြစ်ပြီး ပုံတူပွား၍မြင်ရသော အခြေအနေ မျိုးပင်ဖြစ်သည်။

သာဓကအားဖြင့် (“က ခ ဂ ဃ”)ကို (“ဃ ဂ ခ က”)ဟု အပြန်အလှန် အပြိုင်ဖွဲ့ခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

“အလိုက်မှားရင် အမှားလိုက်တတ်တယ်”^၂

လောကမှာ အမှားနှင့်အမှန်ကို ဆုံးဖြတ်ပေးရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်က သိလျက်နှင့် အမှန်ဘက်မှာ မရပ်တည်ဘဲ၊ မျက်ကွယ်ပြုပြီး အမှားဘက်လိုက်သည် ဟူသော တရားသဘောကို ထိုအပြိုင်အဖွဲ့မှ အလွယ်တကူ ထင်ရှားစေခဲ့သည်။

“မရှိလို့ မလှူ။ မလှူ လို့ မရှိ

^၁ Chiasmic Parallelism/ Antistrophe

^၂ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၁၊ ၁၇။

ရှိလို့ လှူ၊ လှူ လို့ ရှိ”

ဟူသော အပြိုင်အသုံးသည့် ဒါနအရာနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးတရား ရရှိမှုကို လွယ်လွယ်နှင့် သိမြင်စေခဲ့သည်။

“ငါ မရှိ သူ မဖြစ်
သူ မရှိ ငါ မဖြစ်
သူ မရှိလည်း ငါ ဖြစ်တယ်
ငါ မရှိလည်း သူ ဖြစ်တယ်”^၂

စသည့် အပြိုင်အဖွဲ့အသုံးသည် လောကလူသားတို့၏ အစွဲတစ်ခုကို ပြတ်သားစေ နိုင်သည့် အသုံးမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ ပုံစံတူအသုံးကို နှစ်ကြိမ်ထပ်ခြင်းကြောင့် စာဖတ်သူ၏ အသိစိတ်ကို ပိုမိုလင်းပြနိုင်ခဲ့သည်။

“တော်တဲ့နေရာမှာ၊ ရောက်နေဖို့ထက်
ရောက်တဲ့နေရာမှာ၊ တော်ဖို့လိုတယ်
ကောင်းတဲ့နေရာမှာ၊ ရောက်နေဖို့ထက်
ရောက်တဲ့နေရာမှာ၊ ကောင်းဖို့လိုတယ်”

စသည့် အပြိုင်အဖွဲ့သည် အလေးအနက်ပြုလိုသောအခါ အဓိကစကားလုံးများကို ထပ်ကာကျော့ကာဖြင့် သုံးထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ၏ လမ်းညွှန်ဆုံးမမှု ထင်ရှားလာပြီး စာဖတ်သူ၏စိတ်ကို ပြုပြင်နာခံလွယ်စေသော အဖွဲ့ပင် ဖြစ်သည်။

“ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူ၊ ညောင်စေ့လောက်ရ
ညောင်စေ့လောက်လှူ၊ ညောင်ပင်ကြီးလောက်ရ”

ယင်းအပြိုင်အဖွဲ့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ ဒါနနှင့် ပတ်သက်၍ အဓိက ကျသော “စေတနာ” အတိုင်းအဆကို နှိုင်းပြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆင့်ကာ ထပ်ကာ အပြန်အလှန်သုံးမှုကြောင့် အလှူဒါနတွင် စိတ်စေတနာသည် အရေးကြီး ကြောင်း ပို၍ထင်သာမြင်သာ ဖြစ်လာရပြီး စာဖတ်သူအနေနှင့် စွဲမြဲမှတ်မိနိုင်သည်။

၃။ အကြောင်းအရာတူ ယှဉ်တွဲဖွဲ့စည်းခြင်း^၃

^၁ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၀၊ ၃၅။
^၂ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၂၊ ၁၉၁။

အကြောင်းအရာတူ ယှဉ်တွဲဖွဲ့စည်းသော အပြိုင်အဖွဲ့သည် အဓိပ္ပာယ်ကို ပြိုင်ဖွဲ့ခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ အဖွဲ့နှစ်ခုသည် အကြောင်းအရာ နှစ်ခု ဖြစ်သော်လည်း အခြေခံအဓိပ္ပာယ်မှာ တူညီသည်။

“ရေဗူးနဲ့ထီးမပါ နွေအခါမှသိ
ဒါနဲ့နဲ့သီလမပါ သေခါမှသိ”

“ဘုရားဖက်တော့ အသက်ရှည်
တရားဖက်တော့ အမျက်ပြေ
သံဃာ ဖက်တော့ အခက်ဝေ”

ဟူ၍ သဘော သဘာဝချင်းတူသည့် အချက်အလက်များသည် အကြောင်းအရာ ရွေးချယ်မှုနှင့် လိုက်ဖက်ညီသော အဖွဲ့များပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အရှင်အာစာရ၏ “ဘာအရေးကြီးဆုံးလဲ”တွင်

“မေတ္တာနဲ့ ပေးဝေ
ဣဿာနဲ့ ညစ်ပေ
သစ္စာနဲ့ ထုစစ်
မစ္ဆရိယာနဲ့ ဖုထစ်
ဓမ္မနဲ့ တည်ဆောက်
အတ္တနဲ့ မွေနှောက်”^၂

စသဖြင့် အရေးပါသော၊ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသော အကြောင်းအရာချင်းတူသော အချက် များကို ပါဠိစကားလုံးနှင့် မြန်မာစကားလုံး ယှဉ်တွဲ၍ ပုံစံတူပုဒ်များဖြင့် အပြိုင်ဖွဲ့ ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ အပြိုင်ဖွဲ့ထားသည့်အတွက် ခုံညားမှုလည်း မပျက်ဘဲ အဓိပ္ပာယ်လည်း ပေါ်လွင်လာပြီး ဘာသာတရား၏ ဆုံးမမှုအားနှင့် လိုက်နာမှုအားကို လေးနက်ထင်ရှား လာရသည်။

^၁ Synonymic (Synonymous) Paralleism

^၂ အာစာရ (အရှင်)၊ ၂၀၁၂၊ ၄၁။

၃၂၃။ ဆန့်ကျင်ဘက်အနက်ယှဉ်ခြင်း^၁

ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်နှစ်ခုကို ယှဉ်၍ဖွဲ့သော အပြိုင်အဖွဲ့ပုံစံတွင် စကားစု တစ်ခုသည် အခြားစကားစုတစ်ခု၏ အနက်ကို ဆန့်ကျင်၍ဖွဲ့သော အဖွဲ့မျိုးပင် ဖြစ်သည်။

သတ္တဝါတို့သည် မွေးဖွားပြီးနောက် ရင်ဆိုင်ရမည့် ပျက်စီးခြင်းတရား သဘောကို ပြဆိုရာ၌ သာမဏေကျော်၏ “သောကမီး အတွက် ရေ” တွင်

“မာမှုမှန်သမျှ၊ နာမှုမှာဆုံးပါတယ်
ပျိုမှုမှန်သမျှ၊ အိုမှုမှာဆုံးပါတယ်
ရှင်မှုမှန်သမျှ၊ သေမှုမှာဆုံးပါတယ်”^၂

ဟူ၍ ပုံစံတူ ဖွဲ့ထားသည်။ မာနှင့်နာ၊ ပျိုနှင့်အို၊ ရှင်နှင့်သေ စသည်ဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်သဘောရှိသည့် အသုံးများကြောင့် အဓိပ္ပာယ်ကို ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် နားလည်စေနိုင်သည့် အစွမ်းသတ္တိကို ဖော်ပြနေပါသည်။

ထို့ပြင် လောကမှလူသားတို့၏ ကျရာတာဝန်မယူတတ်မှု၊ ယူတတ်မှုသည် မိမိစေတသိတ်ကြောင့်ပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုစေတသိတ်ကြောင့် အသက်ဆုံးပါးခါနီး ခံစားရမည်ဖြစ်သည်ကို ရည်ညွှန်းသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်-

“အနေကျပ်ရင်၊ အသေချောင်မယ်
အနေချောင်ရင်၊ အသေကျပ်မယ်”^၃

ဟူ၍ ကျပ်-ချောင်၊ ချောင်-ကျပ် စသော ပထမစကားစုနှင့် ဒုတိယစကားစု၌ ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်သဘော ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆန့်ကျင်ဖက် သဘောတရား နှစ်ခုကို နေရာကျအောင် သုံးထားသည့်အတွက် ဆိုလိုသည့် အကြောင်းမှာ ပို၍ ပေါ်လွင်စေပါသည်။

ဝိပဿနာ အလုပ်တရားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆုံးမခဲ့သော အရှင်အာစာရ၏ “ဘာအရေးကြီးဆုံးလဲ” တွင်

^၁ Antithetical Parallelism
^၂ သာမဏေကျော်၊ ၂၀၀၃၊ ၃၀။
^၃ အာစာရ၊ (အရှင်)၂၀၁၂၊ ၁၇၆။

“မမြင်ချင်နဲ့၊ မြင်အောင်တော့ကြိုးစား
 မဖြစ်ချင်နဲ့၊ ဖြစ်အောင်တော့ကြိုးစား
 မရချင်နဲ့၊ ရအောင်တော့ကြိုးစား”^၈

ဟူ၍ အငြင်းပြစကား “မ” ဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်ယှဉ်ကာ သုံးထားသည့်အတွက် လိုက်နာသူအဖို့ လွယ်ကူစွာ သိမြင်နိုင်သောအစွမ်းကို ဖန်တီးနိုင်သော အဖွဲ့ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်

“အရှုပ်ထဲမှာ၊ ရှင်းအောင်နေ
 မုန်းလျှင်အပြစ်၊ ချစ်လျှင်အကျိုး
 မြတ်နိုးတော့၊ သဒ္ဒါ”

စသည့် ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်ယှဉ်ခြင်း အပြိုင်အဖွဲ့ အသုံးများသည် လောကီ လူ့ဘောင်အတွင်း လူမှုဝတ္တရား နေထိုင်မှုကို ပို၍ထိရောက်စေသော အသုံးများ ဖြစ်သည်။

၃၊၄။ အကြောင်းအရာဖြည့်စွက်ခြင်း^၂

အကြောင်းအရာ ဖြည့်စွက်၍ဖွဲ့သော ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့သည် စာဖတ်သူ၏ စိတ်အတွေးကို တိုးပွားစေသော အဖွဲ့ပုံစံပင် ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ - ဒုတိယ စကားစုသည် ပထမစကားစုကို ဖြည့်စွက်ထောက်ပံ့၍ အဓိပ္ပာယ်ကို ပိုမိုလေးနက် စေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သာဓကအားဖြင့် - အရှင်အာစာရ၏ “စိတ်အာဟာရ”တွင်

“ကာယသုခရှောင်နိုင်မှ၊ ဓမ္မသုခဆောင်နိုင်မည်
 ကာမသုခရှောင်နိုင်မှ၊ ဘဝသုခအောင်နိုင်မည်”^၃

“အမုန်းတွေနဲ့ မခွဲမခွါကြဘဲ၊ အပြိုးတွေနဲ့သာ ခွဲခွါချင်တယ်”
 “ကုသိုလ်တစ်ပဲ၊ ငရဲတစ်ပိဿာ”^၄

^၈ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၂၊ ၁၈၀။
^၂ Synthetic Parallelism
^၃ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၀၊ ၁၅၉။
^၄ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၁၊ ၆၀။

စသည့် အပြိုင်အဖွဲ့များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့များသည် ပထမ စကားစုသည် စာဖတ်သူကို ပြီးပြည့်စုံသော အတွေးအသိကို မပေးနိုင်ပါ။ ဒုတိယ စကားစုဖြင့် ဖြည့်စွက်၍ အတွေးနှင့်အသိကို ပြည့်စုံစေခဲ့ပါသည်။ ရေးသည့် အကြောင်းအရာကို နာခံလွယ်အောင် ခက်ခဲသော စကားလုံးများကိုရှောင်ပြီး လွယ်ကူ လှသော စကားလုံးများကို သုံးထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

၃၂၅။ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းရှင်းဖွဲ့ခြင်း^၁

စကားဖြစ်ရပ်နှစ်ခုကို ယှဉ်တွဲဖွဲ့ခြင်းဖြင့် ပိုမိုရှင်းလင်းပြေပြစ်သော အဓိပ္ပာယ် အဖြစ် ရောက်ရှိစေသည့် အဖွဲ့မျိုး ဖြစ်သည်။ အကြောင်းအကျိုးဖြစ်ရပ်ကို စကားစု နှစ်စုဖြင့်ဖော်ပြ၍ ရှင်းလင်းစေသော အဖွဲ့မျိုး ဖြစ်သည်။

“ပုံတော်ကို ကိုးကွယ်သည်မဟုတ်
ဂုဏ်တော်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။”

“အလိုလောဘ၊ ကြီးလွန်းက၊ ခေါ်ရပြီတ္တာလူ
အမျက်ဒေါသ၊ ကြီးလွန်းက၊ ခေါ်ရ ငရဲလူ
အမိုက်မောဟ၊ ကြီးလွန်းက၊ ခေါ်ရ တိရစ္ဆာန်လူ
ဤ(၃)ယောက်၊ လွတ်မြောက်မှ၊ ခေါ်ရ အစစ် လူ”^၂

စသည့် ပုံစံတူအပြိုင်အဖွဲ့တို့မှာ စာဖတ်သူကို နားလည်ရလွယ်ကူစေပြီး အဓိပ္ပာယ် ရှင်းလင်းစေသည်။ အဖွဲ့များ ဖြစ်သည်။ အကြောင်းနှင့် အကျိုး၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းကို ယှဉ်တွဲပြထားသဖြင့် နာခံလိုက်နာရန် လွယ်ကူလှသည့် ပုံစံတူ အဖွဲ့များ ဖြစ်သည်။

၃၂၆။ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်မြှောခြင်း^၃

အကြောင်းအရာ တစ်ခုအပေါ်တွင် နောက်ထပ် အကြောင်းအရာတစ်ခုက ဆင့်ကဲ၍ ဖွဲ့သည့် ပုံစံဖြစ်သည်။ ထိုပုံစံတွင် စကားစုနှစ်ခုမှ အကြောင်းအရာမှာ ဆက်စပ်မှုရှိပြီး ဒုတိယစကားစုတွင် ပါဝင်သော အသိပေးမှုသည် အမြင့်ဆုံး အနက်

^၁ Clarification Parallelism

^၂ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၀၊ ၁၅၄။

^၃ Progression Parallelism

အဓိပ္ပာယ်ကို ပေးနိုင်သည်။ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ပြောခြင်းဖြင့် စာရေးသူ၏ ဆိုလိုချက်ကို အသိပေးခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

အရှင်တိလောက၏ “ရှာဖွေခြင်းနှင့် ရရှိခြင်း” တရားတွင်

“ဇာတိက နေ ဇရာ

ဇရာ ကနေ မရဏာ”^၁

“အလုပ်ကောင်းရင်၊ ကံကောင်းမယ်

ကံကောင်းရင်၊ အကျိုးပေးကောင်းမယ်”^၂

အရှင်အာစာရ၏ “အားမာန်မင်းသား”တွင်

“ပျင်းရင် ဖျင်းမယ်

ပျင်းရင် ဆင်းမယ်”^၃

တိပိဋကယောဆရာတော်၏ “သတိမေတ္တာကောင်းစွာဖြည့်သွင်းတံတားခင်း”တွင်

“မသိလို့ငြိတယ်

ငြိလို့ပိတယ်

မသိကြီးလေ အငြိကြီးလေ

အငြိကြီးလေ အပိကြီးလေ”^၄

“ကံချင်းတူလျှင် ဉာဏ်ရှိသူက သာတယ်

ဉာဏ်ချင်းတူလျှင် ဝီရိယရှိသူက သာတယ်

ဝီရိယချင်းတူလျှင် စည်းကမ်းရှိသူက သာတယ်

စည်းကမ်းချင်းတူလျှင်၊ စေတနာရှိသူက သာတယ်

စေတနာချင်းတူလျှင်၊ နှုတ်ချိုသူက သာတယ်”^၅

“အတွေးတွေကို၊ သတိထား

စကားလုံးတွေ၊ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်

^၁ တိလောက၊ အရှင်၊ ၂၁။

^၂ တိလောက၊ အရှင်၊ ၄၂။

^၃ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၁၊ ၈၂။

^၄ ယောဆရာတော်၊ ၇။

^၅ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၀၊ ၇၅။

စကားလုံးတွေကို၊ သတိထား
 အပြုအမူတွေ၊ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်
 အပြုအမူတွေ၊ သတိထား
 အလေ့အကျင့်တွေ၊ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်
 အလေ့အကျင့်တွေကို၊ သတိထား
 အကျင့်စရိုက်တွေ၊ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်
 အကျင့်စရိုက်တွေကို၊ သတိထား
 ကံကြမ္မာတွေ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်”^၁

စသည့် ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့များသည် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အပြိုင်သုံးခြင်းဖြင့် စာရေးသူ၏ ဆိုလိုရင်းသည် လေးနက်ထင်ရှားလာသည့်အပြင် စာဖတ်သူ၏ စိတ်အာရုံကို ဆွဲဆောင်နိုင်သော အဖွဲ့မျိုးပင် ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကို အရေးကြီးသော အချက်သို့ ရောက်အောင် လှေကားထစ်တက်သည့်ပမာ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်၍ ဖွဲ့သော အပြိုင်အဖွဲ့လည်း ဖြစ်သည်။

၃။ အဓိပ္ပာယ်မြှင့်၍ဖွဲ့ခြင်း^၂

အဓိပ္ပာယ်မြှင့်၍ဖွဲ့သော ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့မှာ ပထမစကားစုတွင် ပေးထားသော အကြောင်းအရာက ဒုတိယစကားစုတွင်ပါသော အကြောင်းအရာကို အဓိပ္ပာယ်မြှင့်တင်ပေးသော အဖွဲ့ပုံစံမျိုး ဖြစ်သည်။

အရှင်တိလောက၏ “ရှာဖွေခြင်းနှင့်ရရှိခြင်း”တွင်

“လောဘကို သင်မသတ်လျှင် သင့်ကို လောဘကသတ်လိမ့်မည်
 ဒေါသကို သင်မသတ်လျှင် သင့်ကို ဒေါသက သတ်လိမ့်မည်
 မောဟကို သင်မသတ်လျှင် သင့်ကို မောဟက သတ်လိမ့်မည်”^၃
 “ဒါနမပါ ဖြစ်လေရာ၊ ဥစ္စာမွဲတတ်သည်
 ဥစ္စာမွဲက လူ့ဘဝ အောက်ကျလွန်းလှသည်။
 သီလမပါ ဖြစ်လေရာ၊ ရောဂါထူတတ်သည်

^၁ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၀၊ ၇၅။
^၂ Intensification Parallelism
^၃ တိလောက၊ အရှင်၊ ၂။

ရောဂါထူက၊ မရွှင်ပြ၊ ဒုက္ခကြီးလှသည်။
 ဘာဝနာမပါ ဖြစ်လေရာ ပညာချို့တဲ့မည်
 ပညာချို့က လူဗာလ အသုံးမကျပြီ။”^၁

ထိုအပြိုင်အဖွဲ့များတွင် ရှေ့စကားစု၏ အသိပေးမှုကို နောက်စကားစုတွင် ပါဝင်သော အသိပေးမှုက အနက်အဓိပ္ပာယ် လေးနက်လာအောင် တွန်းအားပေးသော အဖွဲ့မျိုးပင် ဖြစ်သည်။ စာဖတ်သူ၏ စိတ်အသိကို တွေဝေမနေစေဘဲ အဆုံးသတ် ရလာဒ်ကို သတိပေးလိုက်ခြင်းပင်သည် စာရေးသူ ဆိုလိုချင်သည့် အဓိပ္ပာယ်ကို တိုက်ရိုက် ပို့ဆောင်နိုင်စေသည်။

၃။ ပုံစံတူထပ်၍ပြောခြင်း^၂

သဘောချင်း၊ အရေးပါမှု အတိုင်းအဆချင်း တူညီသော စကားလုံး ဝေါဟာရများကို ထပ်ကျော၍ ရေးခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အပြိုင်အဖွဲ့များကို ထပ်ကျော၍ ရေးသားခြင်းသည် ဘာသာစကား၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာ တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဖွဲ့ဆိုခြင်းသည် နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်ပြီး ထင်ရှားလိုသော၊ စာရေးသူ ဆိုလို ချင်သော အကြောင်းအရာ အချက်အလက်ကို ဦးစားပေးဖွဲ့သော ပုံစံဟု ဆိုနိုင်သည်။

(က) အစ စကားလုံးထပ်ခြင်း^၃ (က.....) (က.....)

ထိုပုံစံတွင် စကားလုံး (သို့မဟုတ်) စကားစုများသည် အစနေရာ၌ လာတူ နေခြင်းဖြစ်သည်။

(၁) “စကား၊ စကားပြောပါများ
 စကားထဲက၊ ဇာတိပြ
 တရား၊ တရားဟောပါများ
 တရားထဲက ပါဠိရ”

(၂) “သူတော်ကောင်းတို့သည်
 သူတော်ကောင်းတရားကို
 သူတောင်ကောင်းတို့နှင့် နှီးနှောဟောပြောရာ၏”

^၁ တိလောက၊ အရှင်၊ ၃၉။
^၂ Repetition Parallelism
^၃ Anaphora

(ခ) အစနှင့်အလယ်စကားလုံးထပ်ခြင်း (က ... ခ ...) (က ... ခ ...)

ဤပုံစံတွင် စကားလုံးများသည် စာကြောင်း၏ အစနှင့် အလယ်တွင် တူညီအောင် ရေးဖွဲ့ထားသည့် ပုံစံဖြစ်သည်။

(၁) “ရုပ်လှဖို့ထက် စိတ်လှဖို့ အရေးကြီးတယ်
ရုပ်ချောဖို့ထက် စိတ်ချောဖို့က အရေးကြီးတယ်
ရုပ်သန့်ဖို့ထက် စိတ်သန့်ဖို့က အရေးကြီးတယ်
ရုပ်ပြင်ဖို့ထက် စိတ်ပြင်ဖို့က အရေးကြီးတယ်”^၁

(၂) “အနေတတ်မှ၊ အသေမြတ်မည်။
အနေအေးမှ၊ အသေအေးမည်။
အနေကောင်းမှ၊ အသေကောင်းမည်။
အနေရှင်းမှ၊ အသေရှင်းမည်။”^၂

(ဂ) အဆုံးစကားလုံးထပ်ခြင်း^၃ (.... က) (.... က)

ထိုပုံစံတူအဖွဲ့တွင် စကားလုံးများသည် စကားစု၏ နှစ်ဘက်စလုံးရှိ အဆုံး နေရာ၌ လာ၍ တူနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

“မတော်လှ။
မျှော်လှ။
ချော်လှ။
အပျော်လှ။”^၄
“ရိုးရာဒါန
ရောရာဒါန
သဘောပါဒါန
သံဃာဒါန”^၅

^၁ တိလောက၊ အရှင်၊ ၈၄။
^၂ အာစာရ၊ (အရှင်)၊ ၂၀၁၂၊ ၁၀၉။
^၃ Epistrophe
^၄ အာစာရ၊ အရှင်၊ ၂၀၁၂၊ ၄၉။
^၅ အာစာရ၊ အရှင်၊ ၂၀၁၂၊ ၅၀။

စကားစု၏ အဆုံးတွင် အဓိက ဆိုလိုချင်သည့် စကားလုံးကို နောက်ဆုံးမှာ ထပ်ကျော့သုံးခြင်းကြောင့် အဓိပ္ပာယ်မှာ ပိုမိုထင်ရှားလာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့များသည် စာပေ၏ ကြန်အင်လက္ခဏာ တစ်ခု ပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာဘာသာစကားနှင့် စာပေတွင် လှပသော ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့ များစွာကို ဖန်တီးသုံးလာခြင်းကြောင့် ရေးဟန်နယ်ပယ်တစ်ခုအဖြစ် သတိပြုမိနိုင် ပါသည်။ သို့သော် ပုံစံတူစကားစုများဖြင့် ဖွဲ့ထားသော အဖွဲ့များကို နေရာတိုင်းတွင် ပို၍ရေးသားမည်ဆိုလျှင်လည်း သဘာဝကျမည်မဟုတ်ပါ။ ထွင်ရေးသည်ဟု ထင်လာ နိုင်သည်။ စာဖတ်သူအတွက် ငြီးငွေ့သွားနိုင်သည်။ သို့သော် စာဖတ်ပရိသတ် နားလည်ရန် ခက်ခဲနိုင်သည့်အခါမျိုးနှင့် မိမိဆိုလိုချက်ကို အလွယ်တကူ ဖော်ပြရန် လိုအပ်သော အခါမျိုးကျမှ သုံးခြင်းသည်သာလျှင် ထိရောက်သော ရေးဟန်တစ်ခုဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ စာဖတ်သူ အနေနှင့်လည်း ပို၍ အာရုံစိုက်မိနိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်

ဤစာတမ်းတွင် ဓမ္မစကားပြေစာပေကို ရေးဟန်ပညာရှုထောင့်မှ လေ့လာ၍ အပြိုင်အဖွဲ့ ပုံစံများကို ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့ပါသည်။ ဓမ္မစာပေများ ရေးသားရာတွင် ပါဠိအသုံးများကို ထည့်လျှင် ဂုဏ်ရှိသည်ဟု တချို့က ယူဆသည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်လူတို့သည် ဘာသာတရားကို အကြားအသိဖြင့် သိထားပြီးဖြစ်သော်လည်း စာပေ၏အမြင်အသိမှာ အများအားဖြင့် အားနည်းတတ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့သည် ဘာသာတရား၏ သိမ်မွေ့နက်နဲမှု၊ ဆုံးမမှု၏ ထိရောက်မှုကို ပို၍ပို့ဆောင်ပေး ချင်သည်။ သိစေချင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပါဠိအသုံးများထက် မြန်မာစကားပြေ သက်သက်ဖြင့် ရေးလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဆုံးမမှုကို လွယ်ကူ မြင်သာအောင် စာရေးသူ ရည်ညွှန်းချင်သည့် အချက်လေးများနှင့် ပုံစံတူ အပြိုင်အဖွဲ့ လေးများကို အသုံးချသောကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်၏ စိတ်အာဟာရကို သဒ္ဒါအရရော၊ အဓိပ္ပာယ်အရပါ မှတ်သားရလွယ်သော အဖွဲ့များအဖြစ် ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ခက်ခဲသော လောကုတ္တရာတရားများကို လောကီဟူသော ရေးဟန်အတတ်ပညာဖြင့် ဖန်တီးနိုင်ခြင်းသည်ပင် ဘာသာစကားဆက်သွယ်မှု လွယ်ကူစေရုံမျှမက အသိပညာ တိုးပွားနိုင်မှုကိုပါ ပေးစွမ်းနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

နိဂုံး

ဤသုတေသန လေ့လာမှုသည် မြန်မာစာပေ သင်ကြားမှုအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ မြန်မာစာပေ လေ့လာမှုအတွက်သော်လည်းကောင်း လိုအပ်သော နယ်ပယ်တစ်ခုအဖြစ် ဖော်ထုတ်ပေးရာရောက်သည်ဟု ယူဆပါသည်။ ထို့ပြင် စာရေးသူ၏ ဖန်တီးနိုင်မှုနှင့်အတူ စာဖတ်သူတို့အား လိုက်နာနိုင်မှုအား ထိန်းသိမ်းရန် နှင့် ညီမျှသော အတွေးအခေါ်များ ဖန်တီးပေးရာ၊ ဖော်ထုတ်ပေးရာ ရောက်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ကျမ်းကိုးစာရင်း

မြန်မာဘာသာ

- ခင်မင်၊ မောင်၊ ခန့်ဖြူ။ (၁၉၉၇)။ *စာပေသမုဒ္ဒရာ၌ လက်ပစ်ကူးခြင်း။* ရန်ကုန်၊ အားမာန်သစ်စာပေ။
- ခင်မင်၊ မောင်၊ ခန့်ဖြူ။ (၂၀၀၃)။ *ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် မြန်မာစာနှင့် အရေးအသား ပြဿနာများ။* ရန်ကုန်၊ ကောင်းသန့်ပုံနှိပ်တိုက်။
- ခင်မင်၊ မောင်၊ ခန့်ဖြူ။ (၂၀၁၁)။ *ရှေးဟန်ပညာနိဒါန်း။* ရန်ကုန်၊ စိတ်ကူးချိုချို။
- စိစီဝင်း (ဒေါ်)။ *မြန်မာစကားပြောစာတမ်းများ၊* ဒုတိယတွဲ။ ရန်ကုန်၊ စာပေဗိမာန်။
- တိလောက (အရှင်)။ *ရှာဖွေခြင်းနှင့် ရရှိခြင်း။*
- မြန်မာနိုင်ငံဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့။ (၁၉၇၁)။ *ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မြန်မာပြန်၊* စတုတ္ထတွဲ။ ရန်ကုန်၊ ယောဆရာတော် (တိပိဋက)။ (၂၀၁၇)။ *သတိမေတ္တာကောင်းစွာဖြည့်သွင်းတံတားခင်း။* ရန်ကုန်၊ မြစ်သာပုံနှိပ်တိုက်။
- လယ်တီဆရာတော်။ (၁၉၅၁)။ *ဥတ္တမပုရိသဒီပနီ။* ရန်ကုန်၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်။
- သာမဏေကျော်။ (၂၀၀၃)။ *သောကမီးအတွက်ရှေ့။* ရန်ကုန်၊ သံလွင်ဦးပုံနှိပ်တိုက်။
- အာစာရ (အရှင်)၊ ကံယုံ။ (၂၀၁၀)။ *စိတ်အာဟာရ။* ရန်ကုန်၊ ရာပြည့်စာပေ။
- အာစာရ (အရှင်)၊ ကံယုံ။ (၂၀၁၁)။ *အားမာန်မင်းသား။* ရန်ကုန်၊ ရာပြည့်စာပေ။
- အာစာရ (အရှင်)၊ ကံယုံ။ (၂၀၁၂)။ *ဘာအရေးကြီးဆုံးလဲ။* ရန်ကုန်၊ ရာပြည့်စာပေ။
- အာစာရ (အရှင်)၊ ကံယုံ။ (၂၀၁၂)။ *အမျိုးမှန်အဖိုးတန်။* ရန်ကုန်မြို့၊ ရာပြည့်စာပေ။

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ

Leech, Geoffrey N, (1989), *A Linguistic Guide to English Poetry*, London and New York, Longman.

Morner, Kathleen and Ralph Rausch, (1975), *NTC's Dictionary of Literary Terms*, Lincolnwood (chicago), NTC Publishing Group.

Naw Ju Paw, (2004), *Parallelism: a literary style of Bible*, Research Paper, English Department, Yangon University.

Soe Naing, Dr, (2009), *A Style of Myanmar Proverbs and Sayings*, Department of West Yangon University.

Wales, Kates, (2001), *A Dictionary of Stylistics*, 2nd Edition, Harlow, Pearson Education Limited.